

Sygn. akt I CSK 217/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu [...] w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 stycznia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 9 listopada 2020 r., sygn. akt VIII Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w T.
na rzecz adwokata J. B. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset
złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym**
- 3. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego od powoda**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 9 listopada 2020 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Tymczasem skarżący w skardze ograniczył się do przedstawienia zagadnienia prawnego sprowadzonego do sformułowania pytania, „czy podniesienia zarzutu przedawnienia stanowi nadużycia prawa podmiotowego w sytuacji, gdy powodem jest osoba przebywająca w zakładzie karnym, a której wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu na etapie postępowania przed sądem pierwszej i drugiej instancji został oddalony, samo zaś roszczenie na gruncie ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości i nie jest kwestionowane przez pozwanego?”.

Powołując się na spełnienie tej przesłanki skarżący w istocie nie wskazał jednak jakiegokolwiek sprecyzowanego problemu prawnego. Powołał się on jedynie na możliwość uznania w tej sprawie zarzutu przedawnienia za nadużycia prawa podmiotowego w sytuacji, w której powód przebywa w zakładzie karnym, a jego wnioski o ustanowienie obrońcy z urzędu były oddalane. Tak sformułowana kwestia

srowadza się wyłącznie do pytania o czysto incydentalnym i kazuistycznym charakterze, nie zawierając w sobie elementów, które mogłyby pozwolić na sformułowanie przez Sąd Najwyższy – w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej – ogólnego stanowiska o uniwersalnym wymiarze. W konsekwencji, problem ten z oczywistych powodów nie może stanowić istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

Z uwagi na to, że powód reprezentowany jest w postępowaniu ze skargi kasacyjnej przez adwokata ustanowionego z urzędu w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy przyznał i nakazał wypłacić adw. J. B. z kancelarii adwokackiej w T., [...], [...] T., kwotę 2 700 zł, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (§ 8 pkt 6 w zw. § 16 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r., poz. 18).